

EESTI AFAASIALIIDU TEATED NR. 51

2018 AASTA SÜGIS

Pildi autor: Eino Pihelgas

Armas Afaasialiidu rahvas,

Lõppemas on suvi, mille sarnast vist ei mäleta meist ka kõige eakamad. Me oleks nagu oma pisikese kauni Eestimaaga Vahemere äärde sattunud. Nii kuiv ja nii kuum ja kõike seda nii kaua, kokku peaaegu 4 kuud! Sellist suve ei osanud keegi meist ei loota ega karta. Loodan väga, et suur kuumus kellegi tervisele hullusti liiga ei teinud. Igatahes on nüüd sügise hõngu tunda, esimesed kosutavad vihmadki päralt jõudnus ja meil aeg taas kokku saada.

Ärge siis unustage, meie esimene kohtumine ja uue tegevushooaja algus on

NELJAPÄEVAL, 6. Septembril kell 13 Pesarimajas

Kui ilm on ilus, veedame taas aega aias, kui aga on vihmane või külm, siis muidugi toas. Olge uudishimulikud ja tulge vaatama, meie majas on suvega nii mõndagi muutunud!

Küll

REGULAARSED TEGEVUSED

KLUBID

Oma pikka traditsiooni me ei murra, üle nädala, neljapäeviti koguneme ikka Pesarimajja, et koos aega veeta, huvipakkuvatel teemadel arutleda, üksteist toetada, huvitavaid tegevusi planeerida.

.... Just nimelt, juba esimesel kohtumisel ootan kõikidelt häid mõtteid, mida koos teha võiksime. Võime ju nagu ikka oma majas aega veeta, võime endale külalisi kutsuda aga võime ka ise huviretki korraldada.

Meie kokkusaamise ajad on alljärgnevate kuupäevade neljapäevad kella 13 – 15

6. september

20. september

4. oktoober

18. oktoober (broneeritud aeg sügistalguteks)

1. november

15. november

29. november

Detsembri ja jõuluste tegemiste plaani peame veel koos kokku leppima.

EESTI 100 ja AFAASIALIIT 25 aasta ootab ideid väarikaks lõpetamiseks

PALJU ÕNNE - VÕRU AFAASIAÜHING saab 24. novembril 20 aastaseks!

Suvehakul lähetas Võru ühingu juht Juta oma liikmete nimel kirja, mille rõõmuga nüüd panen siia kõikidele lugeda. Aitäh teile Võrukad!

Eesti Afaasialiiduta poleks meie väikest, peagi 20 aastaseks saavat, Võrumaa Afaasiaühingut.

Alustasime tööd 24.11.1998 aastal, esialgu toimetasime Võrumaa Puuetega Inimeste Koja juures seltsinguna ehk täpsemalt Lõuna- Eesti Afaasiaorganisatsiooni Võrumaa eneseabi grupina. 11.10.2012 aastal saime Võrumaa Afaasiaühing MTÜ-ks.

Meie ühingu 20 aastat on tänu erinevatele üritustele, laagritele, jõulupidudele ja kohtumistele olnud väga sisukad ja möödunud linnutiivul.

Liikmeid on ühingus olnud läbi aegade ikka üle kahekümne.

Aastate jooksul oleme osalenud mitmetes projektides, mis on märkimist leidnud isegi maakondlikul tasandil.

Koos Eesti Afaasialiidu ja Lõuna – Eesti Kõnekeskusega oleme osalenud suvelaagrites ja paaril korral ka talvelaagrites ning jõulupidudel Eestimaa erinevais paigus.

Kokkusaamistest ja reisidest - laagritest on jäänud fotodena hulgaliselt mälestusi, mis on leidnud endale koha paksudes kroonikaraamatutes ja arvuti faili kaustades. Üritustest saab lugeda afaasialiidu teatajatest.

Afaasialiidu laagrid ja ekskursioonid on olnud meeldejäädavad. Oleme arutelude käigus püüdnud leida kõige paremat ekskursiooni või üritust, kuid ühele on jätnud kustumatu elamuse laagrid mere ääres või hoopis Peipsi järve kaldal, teisele jälle retk Viljandi lossimägedesse ja Heimtali muuseumi. Vahvad olid kostüümietendused ja muinasjuttude lavastused. Seega kõik üritused on olnud toredad ja nauditavad. Aitäh korraldajatele!

Igal aastal on meil toimunud väiksemad väljasõidud Võru- ja Põlvamaale. Pea kõik olulised looduskaunid kohad ja vaatamisväärsused lähiümbruses on meil nähtud. Käidud on Taevaskojast Mõnisteneni ja Obinitasast Moosteneni.

Ühingu liikmeid on mulle kui Võru ühingu eestvedajale aja jooksul ikka nõu ja jõuga abiks olnud.

Üks neist on Antonina. Tema on sagedasti alustanud meie kokkusaamisi, pidusid, juubeleid reipa ja sütitava kõne või luuletusega. Tema sõnul algab õige pidu ikka kõnega. Ka ürituste juhtimine on tal hästi õnnestunud.

Antonina kirjutab nii:

Ma olen Võru grupis umbes 8 aastat. Kõik üritused on olnud toredad.

Mäletan, et tähistasime aastavahetusi pidulikus lauas, tegime kingitusi. Iga osaleja võttis kaasa kokkulepitud summas kingi ja siis jõuluvana või päkapikk või jõulumemm jagas kingitusi.

Hakkasime tähistama juubeleid, kes üksinda, kes mitmekesi koos. Korra oli 3 juubelit kogu aastaarvuga 210. Mina ja Sirje tähistasime koos 130 (65+65).

Juubelite puhul olid mul sellised kõned. See on nüüd võrukeelne.

Austatud juubilarid!

Mis om läänu, tuu om läänu. Kõigist puiest saava kännu.

Eks sjo aoga om kõvaste vaiva nättu

kõiksugu tükke tettü

aastaid om tüüd rüгатü

kukalt ja sälgä süгатü.

Teile aga soovime: tugevat tervist ja pilvitut ilma täämbä, hummen ja ilmast ilma.

Tähtsa ei ole aastite kuurma

tähtsa om hing ja tuu jäägu noores!

Tähtsa ei ole aastide lend

tähtsa om, et reipana tunnõsi end!

Viimase jõulueelse kokkusaamise puhul tegin sellise luuletuse moodi jutu:

Kallid sõbrad!

Aasta möödumas on taas

lehedki on puudelt maas

tulemas on jõuluaeg

aastavahetus on käes.

Kõigil rõõmus muigel suu

tulekul ju koeraaasta uus

mis toob meile õnne, tervist head,

kui meil positiivsed mõtted peas.

Selleks iga päev end kiida, naereta,

ära liialt kurvasta.

Mis on ette nähtud eluteel

pole keegi muuta saanud veel.

Meile kõigile head tervist, küllust,

optimismi ja seda, mida igatiüks enda jaoks vajalikuks peab!

Oleme hoitud ja terved!

Pesarimajas on remont!

Ärge muretsege, kokkusaamiseks on meil ruumi ikka, suur osa töödest on juba valmis!

Suur tänu Toomasele, kes päevast päeva meie Pesarimajas tööd teeb!